

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/255/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916211327
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7916211327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcu: Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovanému: B. Y., K.. XX.X.XXXX, Y. XXX/XX, XXX XX K. Ž.H., v konaní o zaplatenie 4.516,07 eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 12Csp/61/2016-39 zo 16.12.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým žalobe o 198,49 eur bolo vyhovené, ktorým žaloba v prevyšujúcej časti bola zamietnutá a vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi 4.516,07 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 22.6.2016 do zaplatenia, ako aj úroky z úveru vo výške 198,49 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplatenie nesplatennej časti úveru.

3. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzavreli Zmluvu o úvere dňa X.X.XXXX č. XXXXXXXXXXXX, že z Výpisu z účtu klienta, z oznámenia o Vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z XX.X.XXXX vyplýva, že žalovaný neuhradil žalobcovi úver a úroky z omeškania vo výške uvedenej vo výroku rozsudku.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 497, § 502 ods. 1, § 506, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 3 ods. 1 Nar. vl. č. 87/1995 Z.z., § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k), ods. 5 OZ, za dôvodnú považoval žalobu o zaplatenie nesplatennej časti úveru, úrokov z úveru do XX.X.XXXX, ku ktorým sa žalovaný v zmluve zaviazal, preto v tejto časti žalobe vyhovel. Zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť úroky z omeškania z dôvodu, že celý dlh sa stal splatným XX.X.XXXX a žalovaný je v omeškaní s úhradou dlhu od XX.X.XXXX. Žalobu v časti o zaplatenie úrokov z úveru za obdobie od predčasnej splatnosti úveru do doby splatenia zamietol majúci za to, že žalobcovi vzniklo právo na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru a kapitalizovaných úrokov z úveru splatných len ku dňu zosplatenia úveru. Povinnosť dlžníka uhradiť úroky z úveru za čas po zosplatení úveru podľa záveru súdu by znamenala hrubú nadvládu dodávateľa voči spotrebiteľovi. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo 143/1998 a rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.6.2015 sp. zn. 6Co/190/2014.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 252 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p. a žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Rozsudok vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. Navrhol rozhodnutie v napadnutej časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové prejednanie alebo zmeniť a žalobe v rozsahu nároku na zmluvné úroky za obdobie od 22.6.2016 do zaplatenia vyhovieť. Bol toho názoru, že súd vec nesprávne právne posúdil pokiaľ určil, že nemá nárok na zmluvný úrok v čase po zosplatnení úveru. Poukazujúc na ust. § 503 ods. 3 ObZ konštatoval, že z obsahu tohto ustanovenia nie je možné dospieť k takému záveru, že nemá v prípade zosplatnenia úveru nárok na zmluvný úrok. Zosplatnenie úveru je právom veriteľa jednostranne zmeniť termín splatnosti úveru z dôvodu, že dlžník porušil svoju povinnosť. Zosplatnením úveru dochádza k strate výhody úhrady úveru v splátkach a dlžník je povinný uhradiť celú výšku úveru jednorázovo a nie po častiach. Uviedol, že pokiaľ platí, že dlžník je povinný platiť zmluvný úrok vo vzťahu k jednotlivéj splátke až do času jej riadneho splatenia, nie je dôvodný taký výklad, že v prípade zmeny splatnosti jednotlivéj splátky, povinnosť platiť zmluvný úrok až do času riadnej úhrady dlžnej sumy zaniká. Takýto výklad by bol až absurdný a nie je prípustný. Ani sankčný úrok nie je kompenzáciou veriteľa za poskytnutie úveru. Zmluvný úrok je totiž odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Navyše podľa neho súd odmietnutím priznania zmluvného úroku konal v rozpore s právnou zásadou, že nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania. Zdôraznil, že hoci slovenské súdy zastávajú líniu, v zmysle ktorej nárok veriteľa na zmluvný úrok zosplatnením zaniká, prístup českých súdov je celkom opačný. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie NS ČR napr. sp. zn. 32Cdo 3830/2014, sp. zn. 31Cdo 2851/1999, 32Cdo 2782/199..., z ktorých vyplýva, že nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom sa priznáva.

7. Rozsudok vo výroku o povinnosti zaplatiť 198,49 eur napadol včas podaným odvolaním žalovaný, poukazujúc na to, že bol dlhodobo práceneschopný, stará sa o štvormesačnú dcéru a jeho priateľka poberá materský príspevok. Uviedol, že má záujem dohodnúť sa so žalobcom na prijateľných splátkach.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že trvá na svojom podanom odvolaní. Bol toho názoru, že žalovaný mal dostatočné množstvo času pred podaním žaloby na riešenie vzniknutej situácie. Žalovanému bol poskytnutý úver na základe jeho žiadosti a z obsahu zmluvy a všetkých jej príloh, ktoré tvorili jej neoddeliteľnú súčasť si musel byť vedomý svojho záväzku a povinnosti splácať úver v pravidelných mesačných splátkach. Poukazujúc na bod 3.2 zmluvy o úvere zdôrazňoval, že žalovaný má povinnosť uhradiť aj sumu úroku 198,48 eur, čo súd rozsudkom potvrdil. Naďalej trval na uplatňovaní si zmluvného úroku vo výške 19% ročne z priznanej od XX.X.XXXX do zaplatenia.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že po ukončení práceneschopnosti nastúpil do pracovného pomeru dohodou, chce sa dohodnúť na splátkach vo výške 50,- eur mesačne k 20. dňu v mesiaci.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k stanovisku žalovaného, v ktorom žiadal o splácanie dlhu v splátkach uviedol, že žalovaný sa ani po ukončenej práceneschopnosti a ním tvrdenej nepriaznivej životnej situácie dostatočným spôsobom nepokúsil urovnať svoj predčasne splatný dlh voči nemu. Mal za to, že mal dostatok času pred podaním žaloby na súd na riešenie svojej vzniknutej situácie. Výšku mesačnej splátky v sume 50,- eur považoval za nedostačujúcu aj v súvislosti s tým, že mu vznikla škoda v súvislosti s nedodržaním zmluvy resp., povinnosti splácať dlh.

11. Výrok rozsudku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 4.516,07 eur s prísl. nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatný, preto nemohol byť preskúmaný. Predmetom odvolacieho prieskumu boli: výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 198,49 eur titulom úhrady úroku z istiny, výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výrok o trovách konania ako výrok súvisiaci (ďalej len rozsudok).

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a §

380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniam žalobcu ani žalovaného nie je možné vyhovieť.

13. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.3.2018 o 9.50 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.3.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 C.s.p.

15. Žalobca v odvolaní namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

18. Žalovaný v odvolaní síce namieta správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti zaplatiť 198,49 eur, t.j. úrok z úveru za obdobie do predčasnej splatnosti úveru, t.j. do XX.X.XXXX. V odvolaní však neuvádza žiaden dôvod, pre ktorý považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti za nesprávne, ani odvolací súd nezistil žiadne pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré by malo za následok nesprávne rozhodnutie v tejto časti. Preto odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

19. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali a ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo žeby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. §§ 133 až 135 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

21. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu, v zmysle ktorého žalobcovi prináleží úrok z istiny iba do vyhlásenia splatnosti celého úveru, t.j. do XX.X.XXXX. V tejto súvislosti správne súd prvej inštancie vychádzal z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obo/143/1998, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014.

22. Vo vzťahu k rozhodnutiu NS SR sp. zn. 4Obo/143/1998 odvolací súd odkazuje na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, ktoré sa zaoberalo obdobnou právnou vecou. Ústavný súd SR predmetným uznesením odmietol sťažnosť smerujúcu proti záverom všeobecných súdov v zmysle, ktorých má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba „do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade s § 369 Obchodného zákonníka“. Tento výklad považoval ústavný súd za ústavne akceptovateľný.

23. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom vyplývajúcim z rozsudku z 30.6.2015 sp. zn. 6Co/190/2014 Krajského súdu v Prešove podľa ktorého „.... iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym

úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožené jednorázovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde dlžník by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo sumy, ktorú by mu dlžník na výzvu nevrátil. Išlo by o právny stav podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však dlžníkovi - spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.“

24. Výklad odvolateľa vedúci k záveru o oprávnenosti úroku zo spotrebiteľského úveru po mimoriadnom zosplatnení je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa a výkladu v jeho prospech zakotvenou v § 52 ods. 2, §53 ods. 1 a 5 a §53 ods. 4 písm. k/ OZ.

25. K odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že na pojednávaní 16.12.2016 nepopieral dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z požičanej sumy do XX.X.XXXX. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku v tejto časti odvolací súd nezistil žiadne pochybenie súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie svoj záver z akého dôvodu žalobcovi prináleží úrok z úveru za obdobie do vyhlásenia úveru za predčasne splatný odôvodnil príslušnými zák. ustanoveniami. Z obsahu spisu nevyplývajú ani žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, preto správne súd prvej inštancie aj v tejto časti žalobe vyhovel.

26. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

27. Dlhšiu lehotu súd môže stanoviť podľa okolností daného prípadu. V danom prípade ako to vyplýva z obsahu spisu žalovaný počas práceneschopnosti poberal príspevok vo výške 350,- eur mesačne, žije s družkou. Z tohto vzťahu sa narodilo maloleté dieťa, družka je na materskej dovolenke a poberá materský príspevok 230,- eur. V súčasnej dobe už je žalovaný zamestnaný. Za takýchto okolností aj odvolací súd dospel k záveru, že u žalovaného nie sú splnené podmienky pre určenie dlhšej lehoty na zaplatenie dlhu, resp. na splácanie dlhu v splátkach.

28. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bolo žalobe v časti o zaplatenie 198,49 vyhovené, v časti, v ktorej bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá ako aj vo výroku o trovách konania.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p.. Odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nebol úspešný, tak žalobca ako ani žalovaný.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).